Ἐν Λαπήθῳ τῇ 7/1/1945

R 12.1.1945
15. 7. 45.

Ἀγαπητέ φίλε Κυριάκο,

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου τῆς 29ης παρελθόντος μηνός καὶ παρελθόντος ἔτους καὶ σὲ εὐχαριστῶ πάρα πολύ. Εἶδον νὰ μοῦ γράφῃς τὴν τρομερὰν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται σήμερον τὸ ἑλληνικόν Ἔθνος καὶ ἐν γένει ὅλη ἡ ἀνθρωπότης. Ἀληθῶς ἀγαπητέ μου φίλε· τὸ ἔθνος μας, ἡ πατρίς μας, σήμερον εὑρίσκεται σὲ κατάστασιν ἀθλίαν καὶ μᾶλλον ἐμφύλιον πόλεμον. Τί νὰ γίνῃ ὅμως! δὲν πειράζει. Θὰ ἔλθῃ ὥρα ὅμως ποὺ θὰ συμφιλιωθοῦν αἱ δύο ἀντίπαλοι παρατάξεις καὶ τότε θὰ ξαναφανῇ ὁ πολιτισμός καὶ ἡ ἀξία μιᾶς γωνιᾶς τῆς γῆς, τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ!

Θὰ ἔλθῃ καιρὸς ποὺ θὰ ξανάλθῃ στὴν προτέραν θέσιν. Ἄχ, ἀγαπητέ μου φίλε, πόσο σπαράσσεται ἡ ψυχή μου ὅταν ἀκούω τὴν θλιβερὰν κατάστασιν ποὺ εὑρίσκεται σήμερον τὸ ἔθνος μας! Ἄς δώσωμεν ὅμως τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης καταστάσεως εἰς τὴν Φασιστικὴν Ἰταλίαν καὶ στὴν Ἰμπεριαλιστικὴν Γερμανία καὶ ὄχι τὴν Ἀγγλία, γιατί ἐὰν ἡ Ἀγγλία δὲν ὑπῆρχε ὁ κόσμος θὰ ἦτο ὑποδουλωμένος στὰ δυὸ αὐτὰ ἀπαίσια κράτη.

Ἄς ἐλπίζωμε λοιπὸν στὸν παντοδύναμον Θεὸν τὸν δημιουργὸν τῶν πάντων. Ἄς ρίψωμε τὸ πνεῦμα μας καὶ τὸ βλέμμα μας σὲ κάποιον πιὸ δυνατὸν κι' ἀπὸ τὸ φοβερότερον ὅπλον, τὸν Θεόν. Μόνος αὐτὸς θὰ φέρῃ τὴν εἰρήνην, καὶ ὄχι τὰ πυροβόλα ὅπλα.

Ἀγαπητέ φίλε Κυριάκο, θὰ σὲ παρακαλέσω πάρα πολὺ νὰ δώσῃς πολλοὺς χαιρετισμοὺς εἰς τὸν νέον σας ἑλληνοδιδάσκαλον κύριον Ἀθηναγόραν Ἀργυρόπουλον. Τί θὰ σοῦ πῇ γράψε μου το, διότι πέρσυ τὸ σχολικὸν ἔτος 1943-44 ἦτο καθηγητής μου τῶν ἑλληνικῶν καὶ λατινικῶν. Μὴν ξεχάσῃς σὲ παρακαλῶ. Δῶσε ἐπίσης χαιρετισμοὺς σὲ κάποιον Εὐθύμιον Βασιλειάδη ἀπὸ τὴν πέμπτην τάξιν ἀπὸ κάποιον συμμαθητήν μου Ἀντώνιο [illegible].
Τί θὰ σοῦ πῇ γράψε μου το.
Σοῦ εὔχομαι τὸ νέον ἔτος νὰ διέλθῃς μετὰ χαρᾶς καὶ εὐτυχίας.

Διατελῶ φιλικῶς
Θεόδωρος Σ. Σιδέρας.